

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 12. august 2016 af Østre Landsrets 9. afdeling
(landsdommerne Gitte Rubæk Pedersen, Bodil Dalgaard Hammer og Benjamin Lundström
(kst.) med nævninger).

9. afd. N nr. S-489-16:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

født februar 1997

(advokat Kristian Braad Jensen, besk.)

2) T2

født juni 1995

(advokat Martin Simonsen, besk.)

Retten i Glostrups dom af 10. februar 2016 (15-10524/2015) er anket af T1

med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har anket dommen for så vidt angår begge de tiltalte, T1

og T2, med påstand om domfældelse i

overensstemmelse med anklageskriftet samt til skærpeelse.

T2 har kontraanket med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

F1 har gentaget det i byretten fremsatte erstatningskrav.

De tiltalte har begge bestridt erstatningspligten og erstatningsopgørelsen, dog således at det af byretten tilkendte beløb på i alt 2.670 kr. i godtgørelse for svie og smerte i 7 dage og psykologudgifter størrelsesmæssigt anerkendes.

Forklaringer

Personlige oplysninger

T1 har om sine personlige forhold forklaret, at han stadig gerne vil være automekaniker. Han er stadig kæreste med X6, og de venter barn. Det er meningen, at de skal flytte sammen i en anden lejlighed, når han bliver løsladt. Han savner sin familie i fængslet.

T1 er ved Retten i Roskildes udeblivelsesdom af 11. maj 2015 straffet med en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen.

T2 har om sine personlige forhold forklaret, at han stadig bor hos sin far og er tilfreds med sine boligforhold. Hans mor og han er ikke længere uvenner, og hun har fulgt ham under denne sag. Det går meget bedre med at passe skolen, og han mener, at det er det rette for ham. Han er i gang med at tage kørekort og skal snart til teoriprøve. Han ønsker at blive ved med at være stoffri og at følge den misbrugsbehandling, han bliver tilbudt. Han følger tilsynet fra Kriminalforsorgen. Han er mere sammen med sin familie nu end tidligere og er ikke så meget sammen med sin tidligere omgangskreds.

T2 er senest straffet ved Retten i Roskildes udeblivelsesdom af 11. maj 2015 med en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen og jernbaneloven.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

”Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1

8 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter F2's troværdige forklaring, der understøttes af politiattesten vedrørende ham, sammenholdt med de øvrige foreliggende oplysninger om de tiltaltes aggressive adfærd både før og efter episoden samt videoovervågningen fra tunnelen, finder vi det bevist, at de tiltalte efter fælles forståelse tildelte F2 et slag i hovedet, så han faldt ned på jorden, og at de tiltalte sparkede F2 og F1 flere gange på kroppen, mens de lå ned. Vi finder, at de tiltalte handlede i forening og finder herefter, at de tiltalte er skyldige i overtrædelse af straffelovens § 244 i det omfang, det er fastslået af byretten.

1 nævning udtaler:

Jeg finder, at det er uklart, hvad der foregik uden for stationen, efter at de tiltalte og F1 og F2 havde mødt hinanden. Jeg finder det derfor ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at de tiltalte er skyldige i forhold 1, og stemmer derfor for at frifinde de tiltalte i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes T1 og T2 herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 244 i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Forhold 2

Alle nævninger og dommere finder, at det på baggrund af overvågningsvideoen kan lægges til grund, at F1 og F2 efter overfaldet ude foran stationen

gik ind i tunnelen og sammen var på vej væk fra de tiltalte, da T1 umiddelbart efter fulgte efter dem ind i tunnelen, hvor han fremtog en kniv og trak sin hætte op. T1 løb herefter med kniven i hånden efter F1 og F2, og da han nåede op bag F1 og F2, gjorde udfald mod dem, hvorefter F1 og F2 fik skubbet T1 ned på trappen med et gelænder i midten, hvor han befandt sig på højre side af gelænderet sammen med F1, mens F2 befandt sig på venstre side af gelænderet sammen med T2, der var kommet løbende derhen.

Det kan endvidere på baggrund af videoovervågningen sammenholdt med de lægelige oplysninger lægges til grund, at T1 efter hurtigt at være kommet op at stå igen med kraftfulde bevægelser stak F1 6 gange med kniven på venstre side af brystkassen og ryggen. Under de første knivstik havde både T1 og T2 fat i F1, mens de efterfølgende stik blev tildelt, efter at T2 havde sluppet F1.

Det lægges efter de lægelige oplysninger til grund, at F1 ved knivstikkene pådrog sig blodansamling i venstre lungehule, læsion af tyktarmens fedtvæv, tre læsioner af tyktarmen, tre læsioner af tyndtarmen samt læsion af et ribben, og at han har været i potentiel livsfare.

På baggrund af hændelsesforløbet i tunnelen og på trappen, som det fremgår af overvågningsvideoen, finder alle nævninger og dommere, at T1 ikke befandt sig i en forsvarsposition, hverken da han trak kniven, eller da han stak F1 med kniven, men derimod angreb ham. Efter hændelsesforløbet og henset til den kraft, som T1 lagde i knivstikkene sammenholdt med placeringen af disse på bryst og ryg, finder alle nævninger og dommere, at T1 må have indset muligheden for, at F1 ville dø som følge af knivstikkene, og at T1 forholdt sig accepterende hertil og dermed havde drabsforstået.

Efter hændelsesforløbet, som det fremgår af overvågningsvideoen, finder alle nævninger og dommere, at T1's handlinger ikke blev foretaget i nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1, og at betingelserne i straffelovens § 13, stk. 2, heller ikke er til stede.

T1 findes herefter skyldig i forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21.

5 nævninger og 3 dommere udtaler:

På baggrund af overvågningsvideoen og bevisførelsen i øvrigt finder vi ligesom byretten, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte T2's forklaring om, at han ikke vidste og heller ikke i situationen blev klar over, at T1 havde en kniv fremme og anvendte den. Vi har herved lagt vægt på, at T2 befandt sig et stykke bag T1, hvor han talte med vidnet V1, da T1 tog kniven frem og løb efter F1 og F2, samt at T2's deltagelse alene varede få sekunder. Vi finder det således ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at T2 er skyldig i forhold 2, og stemmer derfor for at frifinde T2 i dette forhold.

4 nævninger udtaler:

Efter bevisførelsen, herunder navnlig videoovervågningen, finder vi det bevist, at T2 er skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Vi har herved lagt vægt på, at T2 løb efter T1 i tunnelen, og at han holdt fast i og slog F1, mens T1 tildelte F1 de første knivstik. Vi finder det godtgjort, at T2 i situationen var klar over, at T1 havde en kniv og stak F1. Vi stemmer derfor for, at T2 er skyldig i forhold 2.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, frifindes T2 herefter i forhold 2.

Thi bestemmes:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes.”

Straffastsættelsen

T1

Der er afgivet 11 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år, 6 stemmer for fængsel i 6 år og 1 stemme for fængsel i 7 år, jf. straffelovens § 237, jf. § 21 og § 244, og jf. § 89.

De voterende, der har stemt for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år har lagt vægt på, at T1 kun var 18 år og et par måneder på gerningstidspunktet. Herefter og ud fra en samlet vurdering af omstændighederne i forbindelse med den opståede episode har disse voterende fundet, at straffen bør fastsættes til 5 års fængsel.

De voterende, der har stemt for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år har lagt vægt på de grunde, der er anført af byretten.

Den voterende, der har stemt for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år, har fundet, at der foreligger sådanne skærpende omstændigheder, at straffen bør fastsættes til 7 års fængsel.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

T2

Alle nævninger og dommere har været enige om at fastsætte straffen til en tillægs-fællesstraf af fængsel i 3 måneder, der også omfatter den betingede straf i Roskilde Rets dom af 18. december 2015, jf. straffelovens § 244, jf. straffelovens § 61, stk. 1, og § 89.

Der er afgivet 14 stemmer for at gøre hele straffen betinget, således at den bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af, at T2 ikke begår strafbart forhold i prøvetiden, at han i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen og behandling mod euforiserende stoffer samt at han udfører 80 timers samfundstjeneste inden for en længstetid på 6 måneder, jf. straffelovens § 57, stk. 1 og §§ 62 og 63. Disse voterende har lagt vægt på, at T2 ikke tidligere er straffet for vold samt på oplysningerne om hans nuværende personlige forhold.

Der er afgivet 4 stemmer for at stadfæste byrettens straffastsættelse, således at 60 dage af fængselsstraffen skal afsones, mens resten af straffen gøres betinget på de vilkår, der er fastsat af byretten. Disse voterende har lagt vægt på de grunde, der er anført af byretten.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Erstatning

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder de juridiske dommere byrettens afgørelse om erstatning, der således stadfæstes.

Tiltalte T1 har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 5 år.

Tiltalte T2 straffes med en fællesstraf af fængsel i 3 måneder. Fuldbyrddelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af,

at T2 ikke begår strafbart forhold i prøvetiden

at T2 i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen samt behandling mod misbrug af euforiserende stoffer efter Kriminalforsorgens bestemmelse,

og

at T2 efter Kriminalforsorgens bestemmelse udfører samfundstjeneste i 80 timer inden for en længstetid på 6 måneder.

Byretten bestemmelse om erstatning stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 19-08-2016

Linda Svarre-Andersen

Kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 10. februar 2016

Retten nr. 15-10524/2015

Politiets nr. 0700-73251-00025-15

Anklagemyndigheden
mod

T1
født februar 1997 og
T2
født juni 1995

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 17. september 2015.

T1 og T2
er tiltalt for

1.

begge

vold efter straffelovens § 244.

ved den 2. maj 2015 omkring kl. 02.20 på Station i i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have givet F1 og F2 knytnæveslag i ansigtet og herefter sparket dem flere gange på kroppen, mens de lå ned.

2.

begge

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21.

ved umiddelbart efter det i forhold I beskrevne i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med knivstik at have forsøgt at dræbe den i forhold I nævnte F1, der herved pådrog sig 6 stiklæsioner i brystkassen og ryggen blandt andet med blodansamling i venstre lungehule, læsion af tyktarmens fedtvæv, tre læsioner af tyktarmen og tre læsioner af tyndtarmen til følge.

Påstande

Anklagemyndigheden har overfor begge tiltalte nedlagt påstand om domfældelse efter tiltalen og fængselsstraf.

Tiltalte **T1** har nægtet sig skyldig.

Tiltalte **T2** har nægtet sig skyldig.

F1 har nedlagt påstand om, at de tiltalte skal betale 15.010 kr. i godtgørelse for svie og smerte i perioden fra den 2. maj 2015 til den 20. juli 2015, samt at de tiltalte skal betale 1.340 kr. til dækning af konsultationer hos psykolog den 9., 16. og 30. juni 2015 samt den 23. september 2015.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningsopgørelsen.

Sagens oplysninger

Sagens oplysninger i øvrigt

Der er under sagen blevet dokumenteret fotos af gerningsstedet og afspillet overvågningsvideo fra Station angående den 2. maj 2015 fra kl. 02.10 til 02.20 samt fra kl. 02.27 til 02.29.30.

Lægelige oplysninger angående F1

Sagen har været forelagt for Retspatologisk Afdeling, Læge, ph.d. X1 og professor, dr. med. Statsobducent X2, Retspatologisk Afdeling har i en erklæring af 4. maj 2015 udtalt:

"Undersøgte oplyste, at han om aftenen den 01-05-2015 havde været til fest med nogle venner. De havde indtaget en del alkohol. Omkring midnat gik undersøgte og nogle venner ned på en nærliggende bar. Kl. 02.00 lukkede baren, og selskabet gik til den nærmeste liggende S-togs station. På stationen blev undersøgte overfaldet. Han blev stukket med en kniv og slået i ansigtet. Undersøgte faldt under overfaldet og slog i forbindelse hermed haghovedet. Undersøgte blev bragt til TraumeCenteret, Rigshospitalet.

Af journal fra Rigshospitalet fremgår, at ved akutlægens ankomst til skadesstedet fandtes undersøgte med blodtryk på 115/50, puls 70 og iltmætning på 100% ved tilskud med 10 l. ilt. Undersøgte klagede over besværet vejtrækning. I venstre side af brysthulen sås fire stiklæsioner. Ved ultralydsundersøgelse af hjertet fandtes fin pumpefunktion. Maven syntes ved berøring hård. Undersøgte fandtes bevidsthedsløst, men svarede relevant. Undersøgte havde oplyst, at han var beruset. Han fandtes med såkaldt Glasgow Coma Score på 15 (GCS til vurdering af bevidsthedsniveau, hvor 15 er det højeste, og 3 er det laveste). Undersøgte blev bragt til TraumeCenteret, RH med ankomst kl. 03.57. Ved vurdering af mave-tarmkirurg ved ankomsten på RH fandtes seks stiklæsioner på venstre side af brystet og bugen. Ved thoraxkirurgisk tilsyn genfandtes seks stiklæsioner, hvoraf det ene sås med pågående blødning. De to største af læsionerne blev undersøgt i dybden, der fandtes ikke læsion ind i lungehulen. Der blev anlagt dræn til lungehulen på venstre side i rummet mellem 3. og 4. venstre ribben. Fra drænet kom 70 ml. frisk blødning. Ved traume-CT skanning fandtes luft i lungehulen opadtil på venstre side. Drænet sås muligt gående ind i lungevævet. Der fandtes læsion af 8. venstre ribben. I bughulen sås forholdene sløret omkring tyktarmens nedadgående ben. Undersøgte blev kørt på mave-tarmkirurgisk operationsstue, hvor der blev åbnet til bughulen. Undersøgte blev på operationsstuen kredsløbsmæssig ustabil, og der blev givet Noradrenalin til understøttelse af kredsløbet. I bughulen påvistes læsion gående gennem tyktarmens fedtvæv, tre læsioner af tyktarmen og tre læsioner af tyndtarmen. Mavesækken, tolvfingertarmen, milten og leveren fandtes uden læsioner. Der blev foretaget operativ behandling af læsionerne, og bughulen blev skyllet, og der blev anlagt dræn til bughulen. Ved operationens afslutning havde der været blodtab på 1700 ml. og der var registreret 400 ml fra lungehuledrænet. Operationen blev betragtet som vellykket, og undersøgte blev kørt til opvågning og videre til obser-

vation på afsnit 3121.

Undersøgte fremstod vågen og klar ved begge undersøgelser den 04-05-2015 kl. 13.15 og den 08-05-2015 kl. 13.00. Undersøgte var oppegående den 08-05-2015. Undersøgte oplyste, at han var sund og rask og ingen daglig medicin fik. Undersøgte oplyste, at han i løbet af aftenen den 01-05 og natten den 02-05-2015 havde drukket en del alkohol, men havde ikke taget stoffer.

Der blev konfereret med sygeplejerske, som oplyste, at der ikke fandtes blod fra undersøgte fra ankomsten til RH den 02-05-2015.

Undersøgelsen viste:

En efter det oplyste 37-årig mand med alderssvarende udseende. Legemsbygning var normal. Ernæringstilstanden var middel. Det var ikke muligt at måle og veje undersøgte. Undersøgte oplyste sin højde til 170 cm, og vægten til 72 kg. Undersøgte var rolig og medvirkede villigt ved undersøgelsen. Undersøgte forekom ikke påvirket af alkohol, medicin eller euforiserende stoffer. Taler var sammenhængende, og han lugtede ikke af alkohol.

Med undersøgte i afklædt tilstand påvistes af tegn på vold:

1. I venstre side af kraniet et skråt nedad mod venstre forløbende, limet læsion, der målte 3x0,1 cm.
2. På næseryggen blåviolet underhudsblødning med gullig randzone. Underhudsblødningen målte 3 x 2 cm.
3. På indsiden af venstre overarm en uregelmæssig blåviolet underhudsblødning med gullig randzone. Underhudsblødningen målte 10 x 5 cm.
4. Opadtil på håndrygsiden af højre overarm en uregelmæssig gulgrøn underhudsblødning, der målte 3 x 2 cm.
5. Midtpå håndrygsiden af højre underarm to uregelmæssige, skorpedækkede hudafskrabninger, der målte 5 x 0,1 cm.
6. På venstre side af brystkassen en skråt nedad mod højre forløbende, rød, ikke skorpedækket hudafskrabning, der målte 5 x 0,1 cm.
7. På venstre side af brystkassens sidevæg, 122 cm over venstre hæl, en nærmest buet, skråt opad mod højre forløbende, sammensyet formentlig stiklæsion, der målte 3,5 x 0,1 cm.
8. På venstre side af brystkassens sidevæg, 120 cm over venstre hæl, en skråt nedad mod højre forløbende, sammensyet formentlig stiklæsion, der målte 2 x 0,1 cm.
9. På venstre side af ryggen, 125 cm over venstre hæl og 21 cm fra ryggens midtlinje, en skråt nedad mod højre forløbende, sammensyet formentlig stiklæsion, der målte 3,5 x 0,1 cm.
10. Midtpå venstre side af ryggen, 125 cm over venstre hæl og 10 cm fra ryggens midtlinje, en nærmest lodretforløbende, sammensyet formentlig stik-

læsion, der målte 3 x 0,1 cm. Ved læsionens højre side og nedadtil sås uregelmæssig blåviolet underhudsblødning, der målte 5 x 3 cm.

11. På venstre side af brystkassens side væg, 115 cm over venstre hæl, en skråt nedad mod venstre forløbende, sammensyet formentlig stiklæsion, der målte 2 x 0,2 cm.
12. Nedadtil på venstre side af ryggen, 111 cm over venstre hæl, en skråt nedad mod højre forløbende, sammensyet formentlig stiklæsion, der målte 2,5 x 0,1 cm.
13. Nedadtil på venstre side af ryggen, 105 cm over venstre hæl, en skråt nedad mod venstre forløbende, sammensyet formentlig stiklæsion, der målte 2 x 0,1 cm.
14. På venstre knæ tre uregelmæssige, skorpedækkede hudafskrabninger, der målte 2 x 1 cm, 1,5 x 0,5 cm og 0,5 x 0,3 cm.

Undersøgte oplyste, at læsion 1 var opstået ved fald i forbindelse med aktuelle hændelse. Læsion 2 var opstået ved slag mod næseryggen, ligeledes i forbindelse med aktuelle hændelse. Sygeplejersken oplyste, at en af læsionerne på venstre side af ryggen, læsion 8, 11 eller 12 var følge af drænanlæggelse til venstre lungehule. Undersøgte oplyste endelig, at læsion 14 var opstået under fodbold inden aktuelle hændelse.

Der påvistes ingen punktformede blødning i øjnenes bindehinder, øjenlågshuden, ansigtshuden i øvrigt, huden bag ørerne eller mundslimhinden.

Der påvistes ingen tegn på sygdom.

Som følge af behandling sås anlagt dræn til bughulen, kateter til rygmarven samt lodretforløbende sammensyet operationssår på bugen. Undersøgte lå med ilttilskud koblet til næseborene.

KONKLUSION:

Ved undersøgelserne den 04-05-2015 kl. 13.15 og den 08-05-2015 kl. 13.00 af F1, cpr.nr. ... fandtes en efter det oplyste 37-årig mand med alderssvarende udseende. Undersøgte var rolig og medvirkede villigt ved undersøgelsen. Undersøgte forekom ikke påvirket af alkohol, medicin eller euforiserende stoffer.

Af tegn på behandlede læsioner påvistes en limet læsion i venstre side af hovedbunden (1) samt syv sammensyede læsioner på venstre side af brystkassen (7,8 og 11) og venstre side af ryggen (9,10,12 og 13).

Læsion 1 kunne meget vel være et behandlet kvæstningssår, opstået ved let stump vold. Læsionen er forenelig med at være opstået på det i sagen oplyste tidspunkt og som af undersøgte oplyst ved fald.

Læsion 7-13 var opstået ved skarp vold, og forenelige med at være opstået på det i sagen oplyste tidspunkt og som oplyst ved stik med kniv. Det kan ikke afgøres, hvilken af læsionerne, der er opstået i forbindelse med anlæggelse af dræn til venstre lungehule.

Af tegn på vold i øvrigt påvistes underhudsblødninger på næseryggen (2), venstre

overarm (3) samt højre overarm (4) og hudafskrabninger på højre underarm (5), venstre side af brystkassen (6) og venstre knæ (14). Læsion 6 var frisk, læsion 2 og 3 var knapt friske og læsion 4, 5 og 14 var af ældre dato. Læsionerne var alle opstået ved let stump vold.

Læsion 2 kan meget vel være opstået som af undersøgte oplyst ved slag i forbindelse med aktuelle hændelse.

Læsion 14 kan meget vel være opstået som af undersøgte oplyst ved fodbold inden aktuelle hændelse.

Om opståelsesmåden af læsion 3,4,5 og 6 kan intet sikkert siges.

Når det i hospitalsjournalen beskrevne sammenholdes med det ved undersøgelserne fundne foreligger der i alt 6 stiksår mod venstre side af brystkassen og ryggen. Der fandtes boldansamling i venstre lungehule, læsion af tyktarmens fedtvæv, tre læsioner af tyktarmen samt tre læsioner af tyndtarmen. Undersøgte har været i potentiel livsfare. Hvis han ikke var blevet opereret, må man antage, at han kunne have udviklet livstruende bughindebetændelse."

I en erklæring af 2. juni 2015 har læge, ph.d. X1 og overlæge X3, Retspatologisk Afdeling endvidere udtalt:

"På begæring af Københavns Vestegns Politi, Hvidovre, fremsendes svar på spørgemåttet dateret den 20. maj 2015 udfærdiget af ka. X4 vedrørende F1 cpr.nr. ... med to spørgsmål:

Spørgsmål 1

Under henvisning til erklæring vedrørende personundersøgelse af F1 cpr.nr. ... ønskes det oplyst, hvorvidt det er muligt at udtale sig om stikkanalernes længde? Jævnfør erklæringen ses på side 2 nederste side anført i "de to største af læsionerne blev undersøgt i dybden, der fandtes ikke læsion ind til lungehulen".

Svar

Der blev ikke foretaget retsmedicinsk undersøgelse i det akutte forløb.

Af journalnotater fra Rigshospitalet fremgår, at undersøgte ved ankomsten den 02-05-2015 til Rigshospitalets Traumecenter blev tilset af blandt andre en thoraxkirurg. Af det thoraxkirurgiske journalnotat, dateret kl. 05.17 fremgår, at der sås seks knivstik på venstre side af brysthulen, fire vurderes mindre, to vurderedes større, hvoraf det ene sås med pågående blødning. Det fremgår ikke af journalnotatet, hvilke af læsionerne, der vurderedes mindre og hvilke der vurderedes større. De to største af læsionerne blev undersøgt i dybden, og det blev her konstateret, at der ikke fandtes læsion ind til lungehulen.

Længden af disse to stikkanaler kan være fra få cm til op nogle cm i længde, dette er afhængig af huden og underhudens tykkelse.

Spørgsmål 2

Læge X5 på afdeling 3121 har til politiet den 02-05-2015 oplyst, at mindst et af stikkene var et dybt stik, muligvis på ca. 20 cm, er det noget der kan bekræftes?

Svar

Den retsmedicinske undersøgelse blev først foretaget den 04-05-2015 og den 08-05-2015, hvor undersøgte var blevet opereret, og stiklæsionerne sammensyet.

Ud fra journalnotaterne og operationsbeskrivelsen fremgår, at undersøgte havde pådraget sig læsion gående gennem tyktarmens fedt, tre læsioner af tyktarmen samt tre læsioner af tyndtarmen. Det kan på det foreliggende ikke afgøres, om det drejer sig om flere stik, der har forårsaget skaderne i de indre organer i bughulen. Stikkannelsens længde afhænger af personens størrelse, og det kan ikke udelukkes, at længden på et af stikkene har været ca. 20 cm. "

Lægelige oplysninger angående F2

Af politiattest af 2. maj 2015 fremgår:

1. Skadelidtes fulde navn: Cpr.nr.	F2
2. Hvornår og hvor har undersøgelsen af tilskadekomne fundet sted?	02.05.2015 kl. 04.10-04.50
3a. Hvornår og hvor angives skaden at være sket?	02.05.2015 kl. 03.00
3b. Hvorledes angives skaden at være sket? (For så vidt tilskadekomne ikke selv kan give disse oplysninger, bedes det opgivet, fra hvem oplysningerne stammer)	Overfaldet, fik knytnæveslag mod højre kind samt et spark i baghoved. Har ikke været bevidstløs
4a. Er der ved undersøgelsen umiddelbart fundet tegn på i forvejen tilstedeværende sygdom?	Nej
4b. Er der umiddelbare tegn på, at tilskadekomne er påvirket af alkohol?	Nej
4c. Er der umiddelbare tegn på, at tilskadekomne er påvirket af lægemidler/narkotika ?	Nej

<p>5. Det objektive fund: Attesten skal udfyldes på dansk (ved flere læsioner nummereres de enkelte læsioner) For den strafferetlige bedømmelse er det af største betydning at få en minutios beskrivelse med fremhævelse af de for læsionen karakteristiske detaljer.</p>	<p>Vågen og klar. Ansigt – nogen omhed svarende til muskler ved kæbeled. Ingen mistanke om brud. Hoved – 1x1 cm stor hævelse svarende til baghoved.</p>
<p>6. Er der foretaget røntgenfotografering ? Hvad viste fotograferingen i givet fald ?</p>	<p>Nej</p>
<p>7a. Hvilken behandling blev foretaget ?</p>	<p>Ingen</p>
<p>7b. Har indlæggelse fundet sted ? 7c. Hvis ja, angiv sted og periode.</p>	<p>Nej</p>
<p>8. Henvist til speciallæge ?</p>	<p>Nej</p>
<p>9. Kan det forefundne antages at være fremkommet a. på den angivne tid ? b. på den angivne måde ?</p>	<p>a- Ja b - Ja</p>
<p>10. Skønnes det efter det foreliggende, at tilskadekomne vil få a. forbigående mén ? forbigående arbejdsudygtighed. (om muligt en skonsmæssig udtalelse om varigheden) b. Varige mén ? Varig arbejdsudygtighed</p>	<p>Ja i nogle dage. Vides ikke – man tænker på psykiske mén</p>
<p>11. Eventuelle bemærkninger</p>	<p>Ingen</p>
<p>12. Ved tandskader marker den/de beskadigede tænder.</p>	

Personlige oplysninger

Tiltalte T1

Tiltalte T1 er ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Kriminalforsorgen har den 10. juli 2015 udarbejdet en personundersøgelse angående tiltalte T1

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han fortsat gerne vil påbegynde en uddannelse til automekaniker.

Tiltalte T1 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 22. maj 2015.

Tiltalte T2

Tiltalte T2 er tidligere straffet af betydning for sagen.

ved Retten i Glostrups dom af 5. januar 2015 med 15 dagboder á 500 kr. for overtrædelse af straffelovens § 287, stk. 1, jf. § 276, lov om euforiserende stoffer § 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, samt våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 3 og nr. 5, jf. til dels straffelovens § 89.

ved Retten i Roskildes dom af 18. december 2015 med fængsel i 40 dage for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276 og § 293a. En betinget dom med 1 års prøvetid og særvilkår.

Kriminalforsorgen har den 24. november 2015 udarbejdet en personundersøgelse angående tiltalte T2

Kriminalforsorgen har blandt andet udtalt, at tiltalte T2 på nærmere anførte vilkår findes egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han siden løsladelsen den 3. juni 2015 har haft flere tidsbegrænsede ansættelser. Den 18. januar 2016 er han påbegyndt grundforløbet på lagerruddannelsen på Teknisk Skole. Uddannelsen varer 1 år, hvorefter han skal finde en elevplads. I fritiden spiller han fodbold. Han ryger stadig hash.

Tiltalte T2 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 22. maj 2015 til den 3. juni 2015.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Kendelse

Samtlige nævninger og dommere er enige om følgende:

Den 2. maj 2015 kl. 03.29 ankom en politipatrulje til Station, hvor der var anmeldt et muligt knivstikkeri. Ved politiets ankomst var en ambulance til stede, som var i gang med at tilse F1, mens F2 sad på passagersædet i ambulancen. Efter en akutlæges ankomst til stedet blev F1 indbragt til Rigshospitalets traumecenter.

Af de lægelige oplysninger, herunder personundersøgelse af 4. maj 2015 udarbejdet af Retspatologisk Afdeling, fremgår, at F1 havde i alt seks stiksår i venstre side af brystkassen og ryggen. Der fandtes blodansamling i venstre lungehule, læsion af tyktarmens fedtvæv, tre læsioner af tyktarmen samt tre læsioner af tyndtarmen. Det fremgår endvidere, at F1 havde været i potentiel livsfare. Hvis han ikke var blevet opereret, må man antage, at han kunne have udviklet livstruende bughindebetændelse.

Af overvågningsvideo fra Station den 2. maj 2015 fremgår, at de tiltalte T1 og T2 kl. 02.19.08 kommer ind i tunnelen på Station, hvor de blandt andet sparker på væggene i tunnelen, hvorefter de kl. 02.19.48 går ud af tunnelen mod pladsen foran stationen.

Af overvågningsvideoen fremgår endvidere, at F1 og F2 ankommer til stationen kl. 02.09.26, og at de går via en trappe op på perronen. Kl. 02.10.00 ses de for enden af trappen oppe ved udgangen til perronen, hvor de blandt andet taler med to piger. Kl. 02.19.48 ses F1 løfte sin arm mod trappen, hvorefter F1 og F2 går ned ad trappen, og kl. 02.20.36 ses de forlade tunnelen og gå til venstre ud mod pladsen foran stationen.

Forhold 1

De tiltalte T1 og T2 samt vidnerne F1 og F2 har afgivet forskellige forklaringer om, hvad der passerede på pladsen foran stationen. Forklaringerne har i et vist omfang båret præg af, at de tiltalte T1 og T2 samt vidnerne F1 og F2 ifølge deres egne forklaringer var påvirkede af alkohol.

Tiltalte T1 har forklaret, at der pludselig kom to mænd ud fra tunnelen, at det var polakker, at de snakkede om fodbold, og at po-

lakkerne sagde noget om, at de var bedre til at slås end danskere, hvorefter tiltalte pludselig fik et knytnæveslag i hovedet, hvorved han faldt omkuld.

F1 lå ovenpå ham, og tiltalte kunne mærke nogle spark på kroppen, og at han fik nogle slag i siden, ligesom F1 trykkede ham på halsen i 10-20 sekunder. Tiltalte så ikke, hvor den anden polak var, men det måtte nødvendigvis være ham, der sparkede ham, mens han lå ned. De to polakker var sure, havde en provokerende attitude, og de piskede en stemning op som om, at de ville slås.

Tiltalte T2 har forklaret, at han troede, at polakkerne ville rove dem, og at han derfor puttede sin telefon i underbukserne. Polakkerne sagde, at de ikke skulle sparke til tingene, og de begyndte at tale om fodbold og polske fightere. Han husker ikke, hvordan det hele startede, men pludselig røg T1 ned på jorden, og F1 kastede sig over T1. Tiltalte T2 har imidlertid ikke kunnet forklare yderligere om hændelsesforløbet udenfor, herunder husker han ikke, om han selv kom op at slås eller blev slået, men kun at han prøvede at stoppe slagsmålet mellem T1 og F1.

Vidnet F1 har forklaret, at han og F2 mødte de tiltalte, da de kom udenfor tunnelen, at de begyndte at tale om fodbold, hvorefter stemningen pludselig skiftede, og at der herefter pludselig skete noget, men at han ikke kan huske mere om episoden. Han overfaldt ikke de tiltalte.

Vidnet F2 har forklaret, at han og F1 mødte de tiltalte uden for tunnelen, hvor nogen spurgte om ild til en cigaret, at de talte helt normalt sammen om fodbold, og hvor de kom fra, hvorefter han og F1 pludselig blev overfaldet af de tiltalte, efter at han og F1 havde fortalt, at de var fra Polen. De tiltalte råbte og skreg, mens de overfaldt dem. De tiltalte opførte sig helt unormalt som om, at de var påvirket af noget, og de var helt "oppe at køre". Vidnet fik et slag i hovedet og faldt om på jorden. Både vidnet og F1 fik flere spark, mens de lå ned. Vidnet mener også, at F1 blev slået, men han husker det ikke præcist i dag. Vidnet havde blå mærker efter episoden.

Af politiattest af 2. maj 2015 fremgår under punktet objektive fund, at der hos F2 fandtes nogen ømheds svarende til muskler ved kæbeled og en 1x1 cm stor hævelse svarende til baghoved.

Af overvågningsvideo fra Station kl. 02.28.30 fremgår, at F1 og F2 kommer gående fra forpladsen ind i tunnelen, mens de flere gange kigger sig bagud, at F1 har sin ene sko i hånden, som han tager på, at tiltalte T1 herefter ses hurtigt komme ind i tunnelen, hvorefter F2 tager fat i F1's skulder, og de to hurtigt bevæger sig videre i

tunnelen væk fra indgangen.

Efter bevisførelsen, herunder særligt videoovervågningen, F2's forklaring og de tiltaltes adfærd ved ankomsten til stationen samt tiltalte T1's adfærd umiddelbart efter episoden sammenholdt med F1 og F2's adfærd på stationen, finder retten med den fornødne sikkerhed at kunne lægge til grund, at det var de tiltalte T1 og T2, som i forening overfaldt F1 og F2.

Efter F2's troværdige vidneforklaring, der understøttes af de objektive fund i politiattesten, finder retten det bevist, at F2 fik et slag, så han faldt ned på jorden, ligesom F2 og F1 blev sparket flere gange af de tiltalte, mens de lå ned.

De tiltalte T1 og T2 findes herefter i det ovenfor anførte omfang skyldige i vold i forening efter straffelovens § 244, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Forhold 2

Som ovenfor anført fremgår det af overvågningsvideoen, at F1 og F2 bevæger sig hurtigt væk fra indgangen og videre ind i tunnelen, efter at F1 har taget sin sko på. Umiddelbart efter ses tiltalte T1 komme ind i tunnelen. Han har en kniv i hånden og trækker med en stor armbevægelse kniven ud af skeden, trækker sin hætte op, hvorefter han med åben mund løber efter F1 og F2, som han indhenter ved foden af trappen op til perronen. Tiltalte T1 langer først ud efter F2 og F2 skubber herefter til tiltalte T1, som falder ned på trappen på højre side af gelænderet sammen med F1. Tiltalte T2 løber rundt om hjørnet hen til trappen. F2, som ses på venstre side af gelænderet, løber op ad trappen. Tiltalte T2 tager fat i F1, der fortsat er på højre side af gelænderet og slår ham flere gange. Samtidig ses tiltalte T1 foretage flere kraftige bevægelser med sin højre arm og hånd mod F1's bryst og ryg. Bevægelserne varer få sekunder og fremstår som hug og sker hurtigt efter hinanden. Bevægelserne fortsætter også efter, at tiltalte T2 har sluppet sit greb i F1. Tiltalte T1 ses herefter lægge kniven i skeden, og F1 løber væk. Tiltalte T1 går hen til tiltalte T2, men vender om, tager hættten på igen og kigger op af trappen, hvor vidnet V1 netop er gået op mod F2, hvorefter de tiltalte sammen går ud af tunnelen.

Særskiilt i relation til tiltalte T2 fremgår det af overvåg-

ningsvideoen, at vidnet V1 står sammen med tiltalte T2 ved indgangen til tunnelen, da tiltalte T1 kommer ind i tunnelen med kniven i hånden og løber efter F1 og F2. Det fremgår endvidere, at tiltalte T2 først sætter i løb, efter at tiltalte T1 er henne ved trappen sammen med F1 og F2, og at han først runder hjørnet til trappen, da tiltalte T1 og F1 ligger på trappen, og at tiltalte T2 kun i tre til højst fem sekunder slår og holder fast i F1.

Tiltalte T1 har forklaret, at han løb efter F1 og F2, fordi han mente, at de på forpladsen havde stjålet hans hævekort og sygesikringsbevis. Han havde taget kniven i hånden for det tilfælde, at polakkerne ville trampe ham i hovedet eller lignende, og fordi de havde taget hans ting. Han var godt klar over, at han havde kniven i samme hånd, som han slog med, men han prøvede at slå uden at bruge kniven. Han ville ikke bruge kniven. Han har ikke kunnet forklare, hvorfor han tog hættten på og har afvist, at det kunne have noget med kniven at gøre. Tiltalte T1 har til illustration af den anvendte kniv under hovedforhandlingen tegnet en halskniv.

Tiltalte T2 har forklaret, at han så to voksne polakker over tiltalte T1, og at han løb hen til trappen for at hjælpe T1. Han har erkendt, at han slog F1, og at han holdt fast i F1, imens T1 slog F1. Tiltalte T2 har endvidere forklaret, at han ikke vidste, hvad man ellers skulle have gjort i situationen. Han vidste ikke, at T1 havde en kniv og blev heller ikke i situationen klar over, at T1 brugte en kniv.

Vidnerne F1 og F2 har ikke haft nogen erindring om hændelsesforløbet ved trappen.

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at tiltalte T1 tildelte F1 seks knivstik i venstre side af brystkassen og ryggen.

Det kan efter oplysningerne om videoovervågningen lægges til grund, at det var tiltalte T1, som løb efter F2 og F1, at det var tiltalte T1, som forsøgte først at angribe F2 og dernæst angreb F1 med knivstik, og at F2 og F1 som reaktion på angrebet alene skubbede tiltalte T1 og iøvrigt forsøgte at værgе for sig.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at den måde, hvorpå tiltalte T1

forinden havde trukket kniven op af skeden og taget hæften op sammenholdt med hans ageren ved trappen må føre til, at hans forklaring om, at han prøvede at slå uden at bruge kniven, i det hele må tilsidesættes.

Tiltalte T1's forklaring om, at han løb efter F2 og F1, fordi han troede, at F2 og F1 havde stjålet hans hævekort og sygesikringsbevis, støttes ikke af de forklaringer, som iøvrigt er afgivet under sagen, eller af bevisførelsen iøvrigt. Forklaringen må tilsidesættes som utroværdig.

Ved under de anførte omstændigheder seks gange hurtigt efter hinanden at hugge med kniven mod F1's bryst og ryg, hvorved F1 blev tilføjet sådanne skader, at han kom i potentiel livsfare, må tiltalte T1 have anset det for overvejende sandsynligt, at F1 herved ville eller kunne dø. Tiltalte T1 har hermed haft forsæt til manddrab.

Efter hændelsesforløbet må det afvises, at tiltalte T1's handlinger blev foretaget i nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1, og straffelovens § 13, stk. 2, er hermed ligeledes uanvendelig på forholdet.

Tiltalte T1 er herefter skyldig i forsøg på manddrab, jf. straffelovens § 237, jf. § 21, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Efter videoovervågningen og bevisførelsen iøvrigt er der ikke grundlag for at tilsidesætte tiltalte T2's forklaring om, at han ikke vidste og heller ikke i situationen blev klar over, at tiltalte T1 havde en kniv. Det bemærkes, at tiltalte T2 kun var til stede og deltog aktivt i overfaldet i højst 5 sekunder.

Under de således foreliggende omstændigheder er der ikke ført bevis for, at der forelå en forudgående fælles forståelse mellem tiltalte T2 og tiltalte T1 angående de knivstik, hvorved tiltalte T1 forsøgte at dræbe F1.

Der foreligger herefter ikke strafbar samvirken eller medvirken, og tiltalte T2 frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Således som tiltalen er formuleret, må den af anklagemyndigheden under proceduren nedlagte påstand om, at forholdet subsidiært må henføres under straffelovens § 244, anses som en udvidelse af tiltalen, som ikke kan tages under påkendelse under denne sag.

Thi bestemmes:

Tiltalte T1, og tiltalte T2

, er i forhold 1 skyldige i overtrædelse af straffelovens § 244, ved i forening efter forudgående fælles forståelse at have givet **F2** k et slag i hovedet samt at have tildelt **F2** og **F1** spark på kroppen.

Tiltalte, **T1**, er i forhold 2 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Tiltalte, **T2**, er ikke skyldig i forhold 2.

Sanktionsspørgsmålet

T1

Samtlige nævninger og dommere er enige om, at straffen skal fastsættes til fængsel i 6 år, jf. straffelovens § 237, jf. § 21, og § 244.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på, at forsøg på manddrab efter fast praksis som udgangspunkt straffes med fængsel i 6 år. Retten har ikke fundet grundlag for at fravige dette udgangspunkt. Der er herved lagt vægt på, at knivoverfaldet var et voldsomt, meningsløst og uprovokeret angreb på en tilfældig person på en togstation. Under de foreliggende omstændigheder kan det forhold, at tiltalte på gerningstidspunktet ikke var mere end 18 år, ikke i sig selv føre til et andet resultat.

T2

Samtlige nævninger og dommere er enige om, at straffen som en fællesstraf skal fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 244.

Straffen omfatter også den betingede straf i dommen af 18. december 2015, jf. straffelovens § 61, stk. 1.

60 dage af straffen skal afsones nu.

Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1, jf. § 57.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på, at tiltalte i forening med medtiltalte uprovokeret begik vold mod to tilfældige personer på en togstation samt på karakteren af volden. Under de foreliggende omstændigheder er der ikke grundlag for at gøre hele straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Erstatning

Efter bevisresultatet i forhold 2 og det af **F1** oplyste

om, at han var indlagt i ca. 1 uge efter overfaldet, tager de juridiske dommere den nedlagte påstand om godtgørelse for svie og smerte til følge angående 7 dage, ligesom den nedlagte påstand om erstatning for udgifter til psykolog tages til følge, som nedenfor bestemt.

Kravet forrentes med procesrente fra kravets fremsættelse den 2. februar 2016.

Yderligere krav på godtgørelse for svie og smerte er ikke dokumenteret overfor retten, hvorfor yderligere krav herpå samt krav på erstatning og godtgørelse iøvrigt må henvises til Erstatningsnævnet eller til civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte **T1** skal straffes med fængsel i 6 år.

Tiltalte **T2** skal straffes med en fællesstraf af fængsel i 3 måneder.

60 dage af straffen skal afsones. Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal i 1 år være under tilsyn af Kriminalforsorgen, og skal, hvis Kriminalforsorgen finder det fornødent, efter deres nærmere bestemmelse i denne periode undergive sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer.

Tiltalte **T1** skal inden 14 dage betale 2.670 kr. med procesrente fra den 2. februar 2016 til **F1** c/o advokat Dominika Prokop.

Tiltalte **T1** skal betale sagens omkostninger angående ham.

Tiltalte **T2** skal betale 15.000 kr. af sagens omkostninger. Statskassen skal betale sagens omkostninger iøvrigt angående **T2**

Janne Rostrup Hansen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 16. februar 2016

Karina Joconde
kontorfuldmægtig